

Boegbeeld Josien van Dooren stopt na 20 jaar bij Het Hoge Veer

Afgelopen vrijdag nam Josien van Dooren afscheid van de bewoners van het Hoge Veer Bastion. Zij bood hen een afscheidsmiddag aan met koffie, gebak, drankjes, hapjes en levende muziek. Na 20 jaar stopt zij als consument bij de zorgorganisatie met locaties in Geertruidenberg en Raamsdonk. Jarenlang stond zij bewoners en familieleden met raad en daad bij. Medio 2003 begon zij als verzorgende op de locatie van Het Hoge Veer, dat nu onderdak biedt aan onder andere Oekraïense ontheemden en een noodopvang voor asielzoekers is. Zij maakte de realisatie mee van de moderne zorgcentra Hoge Veer Rivierzicht in Raamsdonksveer en Hoge Veer Bastion in Geertruidenberg. Eigenlijk heeft ze als 66-jarige de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt, maar aangezien ze zichzelf al heel lang geen vakantie gunde, heeft zij een groot aantal weken vakantie opgespaard. Zij zegt daarover: “Ik ben verzorgster in hart en nieren, waarbij mijn hart altijd bij de cliënten lag. Ik had gewoonweg geen tijd om op vakantie te gaan.” Op het gebak lagen marsepeinen smileys met daarop één met een lach en de ander met een traan. Josien legt uit: “Met een lach en een traan verlaat ik ‘Het Hoge Veer’ en weet nu al zeker dat ik de bewoners heel erg ga missen.”

Indira (r) zet Josien in het zonnetje met bloemen en cadeaus.

DOOR JAN HOEK

De in Breda geboren Josien werkt totaal al zo'n 44 jaar in de zorg. Na zorg-gerelateerde opleidingen verhuisde ze voor de liefde naar Rotterdam. Haar echtgenoot is al geruime tijd geleden overleden; ze is de trotse moeder van twee zonen, een tweeling, en een dochter en zes kleinkinderen. Ze was in de havenstad actief in een katholiek bejaardenhuis. Later werkte ze onder andere als gezinsverzorgster, in de bejaardenzorg en de thuiszorg. “Ik kom uit een gezin van twaalf kinderen, waarvan ik de achtste ben. In de thuiszorg werkte ik vaak bij grote gezinnen en hard werken en aanpakken was ik dus thuis ook al gewend. Bij Humanitas in Rotterdam kwam ik een keer Menko Konings tegen, die sinds 2005 directeur/bestuurder van Het Hoge Veer was. Met hem had ik een goed gesprek over levensloopbestendig wonen, iets wat hij met nieuwbouw in Raamsdonksveer wilde realiseren. Hij zei mij dat als ik naar Brabant wilde verhuizen, ik maar eens bij hem langs moest komen. Ik ben inderdaad verhuisd naar Raamsdonksveer en werd zo'n 20 jaar geleden door Menko aangenomen als verzorgende. In een tijd dat alles werd gedaan voor de ouderen en er geen enkele sprake was van zelfredzaamheid. Menko was echter vooruitstrevend en wist met de nieuwbouw van Hoge Veer Rivierzicht in Raamsdonksveer in 2011 een eerste grote stap richting vernieuwing in de zorg te zetten. In 2019 werd zijn droom voltooid met de opening van Hoge Veer Bastion in Geertruidenberg.”

Lopende infobalie

Josien van Dooren was vijftien jaar voorzitter van de Vrijwillige Thuis Centrale Geertruidenberg (VTGC). Later werd dat de Stichting

Ouderen Welzijn Geertruidenberg (SWOG), waar Eric de Braal de leiding had, een organisatie die nu valt onder Surplus. Ook maakte ze jarenlang deel uit van de Ondernemingsraad van Het Hoge Veer. “Op een gegeven moment werd ik de eerste consulent van Het Hoge Veer. Een bijzonder leuke en veelzijdige baan, waarin geen dag hetzelfde is. Menko Konings was tegen een balie in het zorgcentrum en dus werd ik al gauw de ‘lopende infobalie’ genoemd. In het Hoge Veer Bastion is geen winkeltje en werd ik ook wel de ‘Fietsende SRV’ genoemd. Als bewoners om bepaalde dingen vroegen, haalde ik in mijn pauze de gevraagde boodschappen wel voor ze. Na een tijdje werd mijn voormalige leidinggevende Joke van Essen ook consulent. Annemarie Prinsen neemt mijn werkzaamheden over, iemand waar ik alle vertrouwen in heb. Veel bewondering heb ik voor Indira, die als ‘coördinator vrijwilligers’ al heel lang de activiteiten in Het Hoge Veer organiseert. Het is echt ongelooflijk wat er voor de bewoners allemaal gedaan wordt. En zeker niet te vergeten: met dank aan de vele vrijwilligers; zonder hen is dat echt allemaal onmogelijk. Na mijn vertrek bij Het Hoge Veer blijf ik met ‘achter open deuren’ nog wel actief met ondersteunende dienstverlening. Ik kan het zorg verlenen nou eenmaal niet missen. Indien nodig zou ik later

Zand, Grind & Split

KOM INSPIRATIE OPDOEN

- zand - tuingrond - grind
- split / splitplaten - worteldoek
- corten randen - zwart invezgzand
- potgrond

TEGELHANDEL BOER

50 JAAR! SINCE 1972

Oosterhoutseweg 73D, Raamsdonksveer
raamsdonksveer@tegelhandelboer.nl
0162-520 590 www.tegelhandelboer.nl

graag in Het Hoge Veer wonen; schitterende locaties en dan ook nog eens met als motto: ‘prettig leven zoals u dat wil.’” Als je aan medewerk(st)ers en bewoners van het Hoge Veer vraagt: ‘Wat vind je van Josien van Dooren?’, dan zijn de antwoorden: ‘Zij is echt het boegbeeld van Het Hoge Veer. Ze kent alle bewoners bij naam en heeft voor iedereen een luisterend oor en indien nodig een troostend woord. De bewoners zullen haar zeker gaan missen.’

Josien van Dooren neemt afscheid van het Hoge Veer.

Will van den Heijkant neemt na 36 jaar afscheid als stadsgids

Geertruidenberg – Zesendertig jaar geleden volgden een aantal enthousiaste Bergenaren de door Bas Zijlmans ontwikkelde ‘cursus voor stadsgids’. Onderdeel daarvan waren rondleidingen door Hollands oudste stad, waar de stadshistoricus veel vertelde en wat door de deelnemers allemaal opgeschreven diende te worden. Het werd een succes en tot nu toe kregen al zo'n 65.000 deelnemers uit binnen- en buitenland een rondleiding van een stadsgids. Met 3.000 personen in 2013, tijdens de viering van 800 jaar stad, werd het hoogste aantal deelnemers in één jaar gehaald. Een van de stadsgidsen van het eerste uur is de nu 86-jarige Will van den Heijkant. Afgelopen week stopte zij als stadsgids. “Als de gasten nou op klompen liepen of op hoge hakken, voor mij waren ze allemaal hetzelfde. Wel was ik heel blij dat, toen ik een aantal Japanners moest rondleiden, er een tolk meeliep. Ik heb het werk als stadsgids altijd heel graag gedaan; als je iets leuk vindt, dan lijd je er niet onder. Daarom heb ik het ook 36 jaar volgehouden.”

DOOR JAN HOEK

Dankzij ‘strengere leermeester’

Bas Zijlmans vertelt Will van den Heijkant heel makkelijk over de geschiedenis van Geertruiden-

berg en gaan de rondleidingen haar goed af. “Ik ben altijd benieuwd naar het gezelschap

waarmee ik rondloop, leef me in en daarna is het vaak net alsof ik met nieuwsgierige familieleden een stadswandeling maak. Het is ongelooflijk, maar in de afgelopen 36 jaar heeft het maar drie of vier jaar geregend tijdens een rondwandeling. Ik denk dat ik als stadsgids altijd een engeltje op mijn schouder heb gehad, maar het kan natuurlijk ook zijn dat ik al die jaren puur geluk heb gehad. Soms lopen we als stadsgidsen in historische kleding; ik heb van Joke Serraris, die zich altijd heeft ingezet voor het behoud van het historisch erfgoed van de stad, een prachtig kostuum gekregen.”

Naast de vele rondwandelingen, verzorgde Will ook wel rondleidingen op de fiets. Zij vervolgt: “Dan bezochten we bijvoorbeeld de Lambertuskerk, die nu wel erg veel dicht is, en/of het Rijtuigenmuseum op Landgoed Het Broeck in Raamsdonk. Fietsen werd me door mijn leeftijd op een gegeven moment te veel, evenals het beklimmen van de steile stenen trap in de toren van de Geertruidskerk. In Geertruidenberg vinden de toeristen de Markt allemaal uniek, de koeltoren een verschrikking en de Geertruidskerk met crypte en het voormalige stadhuis prachtig. Ik leidde de mensen het liefst rond in het historische hart van Geertruidenberg. Bijzonder vind ik het dat ik heel veel groepen uit Amsterdam heb rondgeleid. Een keer moest ik een groep jongeren rondleiden die in een plaatselijk café zichtbaar te veel had gedronken. Het aangeschoten gezelschap gaf

aan alleen maar naar de wallen te willen. Dat vond ik prima; het werden echter niet de wallen die ze voor ogen hadden, maar de Bergse stadswallen.”

Kunstwerk onder bed

“Ik moedigde de toeristen altijd aan museum De Roos te bezoeken. Vaak togen de na de stadswandeling vermoede toeristen liever naar een van de terrassen op de Markt”, concludeert Will van den Heijkant. Dan hebben die dagjesmensen of toeristen niet de twee door Mari te Cate (1831-1910) geschilderde kunstwerken op de begane grond van het museum kunnen bewonderen.

De schilderijen geven een beeld van het in 1795 in brand schieten van de huizen in Raamsdonksveer. Een van de schilderijen hangt er mede dankzij stadsgids Will van den Heijkant. Zij zegt daarover tot besluit: “Tijdens een van de rondleidingen vertelde een mevrouw Jansen uit Gorinchem dat zij onder haar bed nog een schilderij had liggen dat

volgens haar te maken had met de geschiedenis van Geertruidenberg. Het bleek geschilderd te zijn door Ten Cate en zij wilde daar best afstand van doen. Niet veel later zijn mijn op 22 oktober 2020 overleden echtgenoot Chris en toenmalig museum-voorzitter Cor Heesters dat schilderij bij haar gaan ophalen en heeft het nu een fraaie plek in het museum naast het andere schilderij van de kunstenaar.”

Een mooie achtergrond voor een foto met Will van den Heijkant op haar laatste dag als stadsgids, waar ze uit handen van Gabriella van Hal, al ruim een kwart eeuw de stuwende kracht van de VVV-Geertruidenberg, een prachtige bos bloemen in ontvangst mocht nemen. Er staan nu nog negen stadsgidsen paraat voor een rondleiding door Hollands oudste stad, niet alleen voor de toeristen, maar ook voor bewoners van de gemeente een absolute aanrader. Bezoek voor een overzicht van de vele mogelijkheden de website vestingstadaandebiesbosch.nl.

Will van den Heijkant en Gabriella van Hal voor de schilderijen van Mari ten Cate.

Op zoek naar een zinnvolle groene werkplek?

De Naturetuin is een ecologische belevingstuin. Een mooie tuin om te bezoeken! Maar ook binnen nu en 3 jaar ter overname.

Misschien is het iets voor jou of voor iemand die je kent?

Meer info: www.naturetuingoirle.nl/toekomst en kom zeker eens kijken